

- 3) Na wypadek, gdyby Trybunał stwierdził w odpowiedzi na drugie pytanie prejudycjalne, że wykładnia prawa krajowego, tak jak została ona dokonana w niniejszej sprawie, stanowi ograniczenie swobody przemieszczania się; czy takie ograniczenie może mimo to być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, które wynikają z obowiązku gminy nadzorowania zapewniania pomocy osobistej, możliwości wyboru przez gminę odpowiednich warunków zapewniania pomocy osobistej oraz utrzymania spójności i skuteczności systemu pomocy osobistej na podstawie ustawy o usługach dla osób niepełnosprawnych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004 L 166, s.1 – wyd. spec. w j. polskim, rozdz. 5, t. 5, s.72 – 116)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus
(Finlandia) w dniu 9 stycznia 2017 r. – Maria Tirkkonen**

(Sprawa C-9/17)

(2017/C 086/21)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Maria Tirkkonen

Druga strona postępowania: Maaseutuvirasto

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE ⁽¹⁾ w sprawie zamówień publicznych należy dokonywać w taki sposób, że definicja „zamówień publicznych” obejmuje w rozumieniu tej dyrektywy system zamówień,

- poprzez który instytucja publiczna zamierza pozyskać na rynku usługi na z góry ograniczony okres, zawierając ze wszystkimi podmiotami gospodarczymi umowy na warunkach załączonego do ogłoszenia o przetargu projektu porozumienia ramowego, którzy spełniają ustalone szczegółowo w dokumentach przetargowych wymogi dotyczące kwalifikowalności oferenta i oferowanej usługi i zdadzą opisany w ogłoszeniu o przetargu egzamin, oraz
- do którego nie można już przystąpić w trakcie okresu obowiązywania umowy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004, L 134, s. 114).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia)
w dniu 13 stycznia 2017 r. – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp./Rajavartiolaitos**

(Sprawa C-15/17)

(2017/C 086/22)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Druga strona postępowania: Rajavartioliatos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenie „wybrzeże lub interesy związane z wybrzeżem” w art. 220 ust. 6 konwencji o prawie morza, względnie wyrażenie „wybrzeże lub związane z tym interesy” w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2005/35/WE⁽¹⁾ należy interpretować w oparciu o definicję „wybrzeża lub interesów związanych” zawartą w art. II pkt 4 międzynarodowej konwencji z 1969 r. dotyczącej interwencji na morzu pełnym w razie zanieczyszczenia olejami?
- 2) Zgodnie z definicją w art. II pkt 4 lit. c) wymienionej w pierwszym pytaniu prejudycjalnym konwencji z 1969 r. „interesy związane” oznaczają m.in. dobre warunki bytowe obszaru nadbrzeżnego łącznie z ochroną żywych zasobów morskich, fauny i flory. Czy postanowienie to obowiązuje również w odniesieniu do zachowania zasobów żywych, a także fauny i flory w wyłącznej strefie ekonomicznej, czy też to postanowienie konwencji dotyczy tylko zapewnienia interesów obszaru wybrzeża?
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź przecząca: Co oznaczają wyrażenia „wybrzeże lub interesy związane z wybrzeżem” w art. 220 ust. 6 konwencji o prawie morza względnie „wybrzeże lub związane z tym interesy” w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2005/35/WE?
- 4) Co oznacza wyrażenie „zasoby morza terytorialnego lub wyłącznej strefy ekonomicznej” w rozumieniu art. 220 ust. 6 konwencji o prawie morza i art. 7 ust. 2 dyrektywy 2005/35/WE? Czy w przypadku zasobów żywych chodzi tylko o gatunki użytkowe, czy podlegają pod nie także współzyszące z gatunkami użytkowymi lub zależne od nich gatunki w rozumieniu art. 61 ust. 4 konwencji o prawie morza, takie jak przykładowo gatunki roślin i zwierząt, które wykorzystywane są jako pożywienie przez gatunki użytkowe?
- 5) Jak należy definiować wyrażenie „powodujący zagrożenie” zawarte w art. 220 ust. 6 konwencji o prawie morza i art. 7 ust. 2 dyrektywy 2005/35/WE? Czy spowodowanie zagrożenia należy definiować na podstawie pojęcia abstrakcyjnego bądź konkretnego zagrożenia, czy też w inny sposób?
- 6) Czy dokonując oceny przewidzianych w art. 220 ust. 6 konwencji o prawie morza i w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2005/35/WE przesłanek uprawnienia państwa nadbrzeżnego, należy wychodzić z założenia, że spowodowane lub grożące poważne szkody stanowią poważniejsze następstwo niż spowodowane lub grożące zanieczyszczenie środowiska morskiego w rozumieniu art. 220 ust. 5? Jak należy definiować poważne zanieczyszczenie środowiska morskiego i jak należy je uwzględnić przy ocenie spowodowanych lub grożących poważnych szkód?
- 7) Jakie okoliczności należy uwzględnić przy ocenie poważnego charakteru spowodowanych lub grożących szkód? Czy przy ocenie należy np. uwzględnić czas trwania i rozległość geograficzną niekorzystnych skutków, które okazują się szkodami? Jeżeli tak, to jak należy oceniać czas trwania i rozmiar szkód?
- 8) Dyrektywa 2005/35/WE jest dyrektywą określającą minimalne wymogi i nie stanowi przeszkody dla podejmowania przez państwa członkowskie bardziej rygorystycznych środków w przypadkach zanieczyszczenia obszarów morskich przez statki, w zgodzie z prawem międzynarodowym (art. 2). Czy możliwość zastosowania bardziej rygorystycznych uregulowań dotyczy także art. 7 ust. 2 dyrektywy, w którym uregulowane jest uprawnienie państwa nadbrzeżnego do podjęcia działań w stosunku do przepływającego statku?
- 9) Czy w ramach wykładni określonych w art. 220 ust. 6 konwencji o prawie morza i w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2005/35/WE przesłanek uprawnienia państwa członkowskiego można uwzględnić szczególne okoliczności geograficzne i ekologiczne oraz wrażliwość obszaru Morza Bałtyckiego?

- 10) Czy „wyraźne, obiektywne dowody” w rozumieniu art. 220 ust. 6 konwencji o prawie morza i art. 7 ust. 2 dyrektywy 2005/35/WE oznaczają, że poza dowodem, iż statek popełnił naruszenia, o których mowa w wymienionych przepisach, wymagany jest także dowód dotyczący skutków zrzutu? Jakiego dowodu należy wymagać na to, iż wybrzeżu lub związanym z nim interesom albo zasobom morza terytorialnego lub wyłącznej strefie ekonomicznej – przykładowo zasobom ptactwa i ryb oraz środowisku morskemu w tym obszarze – grożą poważne szkody? Czy wymóg wyraźnych, obiektywnych dowodów oznacza, że na przykład ocena negatywnego oddziaływania zrzuconego oleju na środowisko morskie musi być zawsze oparta na konkretnych badaniach i opracowaniach dotyczących oddziaływania zaistniałego zrzutu oleju?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa (Dz.U. 2005, L 255, s. 1), w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2009/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. (Dz.U. 2009, L 280, s. 52).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 19 stycznia 2017 r. – Tietosuojavaltuutettu

(Sprawa C-25/17)

(2017/C 086/23)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus (najwyższy sąd administracyjny)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Tietosuojavaltuutettu (generalny inspektor ochrony danych osobowych)

Druga strona postępowania: Jehovan todistajat -uskonnollinen yhdyskunta (wspólnota religijna Świadków Jehowy)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przewidziane w art. 3 ust. 2 dyrektywy o ochronie danych⁽¹⁾ wyjątki dotyczące zakresu stosowania tej dyrektywy powinny być interpretowane w ten sposób, że dokonywane przez członków wspólnoty religijnej zbieranie i inne przetwarzanie danych osobowych mające miejsce w związku z działalnością kaznodziejską realizowaną poprzez odwiedzanie kolejnych gospodarstw domowych nie jest objęte zakresem stosowania tej dyrektywy? Jakie znaczenie dla oceny możliwości stosowania tej dyrektywy ma z jednej strony okoliczność, że działalność kaznodziejska, w ramach której zbierane są te dane, jest organizowana przez wspólnotę religijną i jej zbory, a z drugiej strony, że stanowi ona jednocześnie indywidualną praktykę religijną członków wspólnoty religijnej?
- 2) Czy definicja pojęcia „zbioru danych” zawarta w art. 2 lit. c) dyrektywy o ochronie danych powinna być, uwzględniając motyw 26 i 27 tej dyrektywy, interpretowana w ten sposób, że całość danych osobowych, które nie są zbierane w sposób zautomatyzowany w związku z opisaną powyżej działalnością kaznodziejską realizowaną poprzez odwiedzanie kolejnych gospodarstw domowych (nazwisko i adres oraz inne możliwe dane i charakterystyki dotyczące osoby),
 - a) nie stanowi takiego zbioru danych z tego powodu, że kartoteki lub rejestry lub też inne systemy porządkujące służące wyszukiwaniu nie są wyraźnie objęte definicją zawartą w fińskiej ustawie o danych osobowych, lub
 - b) stanowi taki zbiór danych z tego powodu, że z danych tych, uwzględniając ich przeznaczenie, w rzeczywistości łatwo i bez nadmiernych kosztów mogą zostać uzyskane informacje potrzebne do dalszego wykorzystania, tak jak jest to przewidziane w fińskiej ustawie o danych osobowych?